

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Bobotezei

Mă scriu cu praznic de Bobotează în cartea Mea cea de azi pe pământul român și Mă dau vouă, celor ce v-ați adunat în inima Mea cu această zi, cu care Tatăl Savaot S-a slăvit pe pământ slăvind-Mă pe Mine pentru ieșirea Mea cu duhul mărturisirii în mijlocul poporului Israel, după ce M-am născut din trup de Fecioară, trimis de Tatăl în ea ca să Mă nasc între oameni și ca să cresc și ca să Mă arăt Mielul lui Dumnezeu, spre iertarea păcatelor lor.

Cobor între voi cuvânt de praznic sfânt și vă îmbrățișez inimile în inima Mea și vă rog cu aplecare dumnezeiască să vă aplecați și voi și să aduceți Tatălui și Fiului și Duhului Sfânt mulțumire pentru darul credinței și să aveți grijă de el mult, mult, căci când omul se naște de sus la auzirea venirii Mele cuvânt pe pământ, se gătește atunci și împotrivitorul lui și al celor ce-și fac sălaș în Mine prin credință și dă să le stingă această lumină mare și să-i ducă iar spre moarte, iar spre păcat și spre nepăsare de Dumnezeu, Cel ce a făcut cerul și pământul și toată facerea.

O, pace vouă, pace vouă, pace vouă și credeți în cuvântul Meu cu scumpătate multă, căci duhul cel potrivit lui Dumnezeu și vouă nu M-a cruțat nici pe Mine când Tatăl a rostit cuvânt prin îngeri că Mă voi naște și voi sta înaintea lui Israel Fiu al lui Dumnezeu și înaintea oamenilor pentru credința lor în Mine și pentru salvarea lor din păcat! O, nici Eu, Domnul, nici Eu n-am fost scutit să nu fiu dușmănit, să nu fiu ispitit, și s-au sculat irozii ca să Mă pună la tăcere și să nu mai creadă apoi cei ce s-au sculat să Mă urmeze și să nu mai iubească ei lumea cea potrivnică lui Dumnezeu și duhul ei cel depărtat de la credință. O, aveți grijă de credința voastră în cuvântul Meu, care vă înfășoară în zilele acestea ca în baia botezului pentru iertarea păcatelor voastre cele de odinioară, căci acum voi trebuie să nu mai păcătuți, ci să iubiți trebuie, căci am venit Eu iubire pe pământ.

Pace vouă în zi de praznic de Bobotează, fiilor adunați la izvor, iar cuvântul Meu vă botează inima și credința și nașterea cea de sus la cuvântul Meu cel de sus venit pe pământ pentru ca să creadă în el oamenii! O, n-am ce să vă dau, n-am decât bucuria Mea că Mă iubiți și că veniți să vă botezați în cuvântul Meu, în izvorul Meu. N-am nici în cer, nici pe pământ, decât bucuria că se apleacă omul să creadă în Mine cu scumpătate ca să-Mi și urmeze cuvântul și să-i aducă rod înșutit, dar cine nu primește în el și iubirea, nu numai credința, acela nu aduce rod de bogăție cerească în el și în alții ca și el, căci numai iubirea face așa minuni, numai ea.

În zi de praznic de Bobotează stau slujitor aici lângă cei ce-Mi slujesc pentru sfințirea apelor și rostesc prin ei cuvântul cel sfințitor peste ape, și spun: Se binecuvintează și se sfințesc prin rugăciune și prin chemarea și lucrarea Duhului Sfânt apele fântânilor grădinilor Mele de aici, de la izvorul Meu de cuvânt, în numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt, amin, iar apele acestea să vă adape cu daruri sfinte pe voi, cei ce v-ați adunat în inima Mea ca să veniți acum aici și să petreceți cu Mine înaintea Tatălui Savaot ziua Mea de botez, ziua cea de acum două mii de ani când Ioan Botezătorul M-a botezat în râul Iordan și M-a numit Mielul lui Dumnezeu, după cum aveam să fiu, și M-a mărturisit Ioan și Mi-a pregătit spre oameni calea, căci veneau la el Ierusalimul și Iudeea și cei din împrejurimile Iordanului și se botezau, și Mă vestea lor Ioan, căci veneau așa cum veniți voi azi aici, la râul Meu de cuvânt ca să vă spălați în el viața și să vă dați Mie cu slujirea ei, și nici unul din voi să nu fiți pui de năpârcă ca să credeți că oricum puteți fugi de mânia cea pentru păcate, ci să vă faceți pocăință și roade pentru ea, și va fugi de voi mânia cea pentru păcate, căci Eu sunt Cel ce botez cu Duhul Sfânt și cu foc, și tot cel ce vine la Mine și nu face roade bune nu scapă de mânia cea pentru păcat și vine ea și taie pe cel fără de rod înaintea Mea, așa cum a spus Ioan în ziua Mea de botez când M-a vestit la Iordan că merg cu lopata în mână și-Mi curăț aria și-Mi adun rodul și Mi-l pun la scumpit, iar pleava o pun pe foc nestins.

O, deschid cerurile și izvorăsc pe Duhul Sfânt peste voi, iar glasul Tatălui vă spune vouă: Acesta este Fiul Meu Cel iubit, Întru Care bine am voit, și vă ajută Tatăl credința și pașii voștri cu Mine, căci pasul Meu pentru ca să Mă fac cuvânt peste pământ e numai prin dureri, numai prin spini și prin ispite Mi-l port, și este multă suferință pentru coborârea Mea în cuvânt, pentru iubirea Mea cu care lăcrimez cuvânt cu cuvânt ca să-i dau ei cuvânt și să grăiască ea cu voi și cu toți cei ce M-au aflat aici și-Mi caută venirea și glasul ei și-și hrănesc duhul și viața și ascultarea lor de acest cuvânt, care vine cu norii pe pământ ca să nască din nou lumea, lumea ce va să fie și viața ei între pământ și cer, precum este făcută această făgăduință de însăși gura Mea acum două mii de ani.

O, iată ce vă învăț iar și iar. Aveți grijă, fiilor, de iubirea pentru care vă nașteți din acest cuvânt și dați-i viață și față în voi și între voi, ca nu cumva să vi se potrivească la careva din voi descoperirea lui Ioan Botezătorul, care a rostit peste fariseii veniți spre el la Iordan ca să fie botezați și ei și să scape cumva de mânia ce va fi de la păcate, și le-a spus lor Ioan: *«Pui de năpâr-ci, nu fugiți doar de mânie, că nu așa se fuge de ea, ci prin roade vrednice de pocăință, iar de nu veți face așa, va ridica Domnul din alții fii ai lui Dumnezeu, iar celor ce li s-a vestit împărăția se va lua ea de la ei»*. O, fiți plini de iubire și proaspătă mereu s-o păstrați față de Mine și față de frații voștri întru Mine, ca nu cumva fără de această iubire să păcătuiți împotriva iubirii, că nu e bine să zică nimeni că are de Tată pe Dumnezeu, iar faptele lui să fie departe de iubirea cea din cer, care vine pe pământ și se dăruiește cale a omului, și nu altfel trebuie să fie calea celui ce Mă urmează, ci numai iubire să fie ea, ca s-o pot culege rod al vostru și să dau din ea pleava și s-o pun pe foc nestins, iar omul să rămână curat de păcat și să rămână el rodul Meu.

O, ce-ați face voi dacă M-aș apleca să vă culeg tot rodul cel bun din voi, după cum și fac, iar pleava de la el s-o pun în foc nestins? Ați mai căuta să fiți pe mai departe cu Mine, cu iubirea Mea cea pentru om, care așa lucrează? O, e slab omul, și de aceea a spus Ioan la oameni să se pocăiască pentru împărăția cerurilor, care coboară spre ei. Eu însă vă doresc vouă credință sfântă, ca să poată ea să vă păstreze Mie mereu, căci ispitele cele pentru lepădare de sine sunt mari și mereu, și nici Eu, Domnul, n-am fost scutit să nu trec prin ele și să Mă arăt biruitor și ca să le pot spune apoi ucenicilor Mei: *«Îndrăzniți, Eu am biruit lumea!»*.

O, fiilor, o, fiilor, unde mai găsiți voi atâta cer ca și aici, cu atâta povață de viață ca și aici? Unde ar fi să mai rădăciți voi când aici izvorăsc cuvintele vieții veșnice atât de mult, atât de mult? O, nu e nicăieri pe pământ atâta duh și cuvânt de facere a omului și nici putere împărțită peste om ca și aici, unde Eu Mă întâlnesc cu voi și stau cu voi la masă de cuvânt înaintea Tatălui ca să-L bucurăm pe El ca niște fii plini de dor și de dragoste pentru Tatăl nostru. O, câtă recunoștință trebuie să aveți, câtă curățenie pentru înțelepciune și pentru cuvinte!

O, aveți grijă când grați cuvinte, să vă fie ele ca ale lui Dumnezeu. O, aveți grijă de Dumnezeu în voi, căci El locuiește în sălașe înalte și vine și Se lasă sălășluit de voi cu toată împărăția Sa, fiilor. Nu știe omul care-și trage pașii spre Dumnezeu, nu știe câte are de făcut și de păstrat apoi ca să poată el să fie numit de Dumnezeu fiu al Său și să nu mai calce el apoi peste botezul cel cu Duhul Sfânt asupra creștetului lui. Cine să-l învețe pe om acestea toate? Dacă aș fi pe pământ M-ar da spre nimicire iarăși cei cărora le place domnia și să nu aibă peste ei Dumnezeu în afară de ei peste ei, căci cei ce-și plac loruși de ei înșiși, aceia nu primesc pe nimeni peste ei de pe pământ sau din cer, căci voia liberă îi ajută pe oameni să nu fie ai nimănui și să fie ei ca lupii de seară, fără stăpân peste ei și să poată ei prăda în jur pentru ei, pentru plăcerea lor cea fără de nici un fel de Dumnezeu peste ea. O, cine poate spune că aceasta este fericire, când omul este smuls din ea pe neașteptate?

Eu, Domnul, vă învăț pacea inimii și vă învăț nădejdea cea pentru ea, că fără de nădejde nu are omul pace, dar nădejdea aduce credința cea pentru ea și apoi lucrarea lor, iubirea, iubire ca a Mea, și cu care am trăit în oamenii care au știut să nu-și oprească în ei din ei, ci să Mă ia pe Mine

întreg în ei, cu toată împărăția și stăpânia Mea și să fie ei sămânța Mea și rodul ei, Dumnezeu în ei cu sălășluirea Sa. Amin.

În zi de Bobotează peste ape las cuvânt peste țara română, cuvânt de pace. O, pace ție, țara Mea de azi, de la venirea Mea cuvânt peste pământ, căci sunt venit la tine cu venirea Mea și cu pregătirea ei, și nu la alt popor Mi-am pregătit ca să vin și să-Mi găsesc calea și pe cei ce stau întru întâmpinarea Mea. Eu, Domnul, te botez în cuvântul Meu iar și iar și pun peste tine mila Mea, ocrotirea Mea și nădejdea că vei fi frumoasă, țara Mea, iar neamul tău iubirea Mea, că Eu merit să Mă iubești, o, neam român, că iată cât dau să te țin mereu de mână și să te ocrotesc, măcar pe cei ce-Mi cred și-Mi primesc cuvântul cel în tine sălășluit, iar pentru aceia să miluiesc toată cetatea ta și să-i port de grijă și să-i fiu Eu ei paza cea din cer până la ivirea zorilor, când nunta Mea cu ea se va vedea până în zări, până peste mări și țări, și va fi ea iubită pentru frumusețea ei, pentru slava ei, căci Eu Mă slăvesc în tine cu cuvântul venirii Mele, o, țara Mea cea de azi.

Și acum, să se reverse apele fântânilor de aici, de la izvorul Meu de cuvânt, să se reverse peste apele tale, o, țară română, și să sfințească apele tale și să te păzească ele de toată primejdia cea vrăjmașă Mie și ție, căci Tatăl Se bucură nespus de petrecerea Mea în tine pe pământ și te are dragă Tatăl și te numește fată de împărat, iar pământul tău are multă mărturie de iubire de Dumnezeu purtată în pânțele lui.

O, apleacă-te acum ca să iei mângâiere. Duhul Sfânt Mângâietorul suflă peste tine spre înnoirea ta mereu, iar Eu, Domnul, în zi de praznic de Bobotează Mă scriu cu tine în cartea Mea cea de azi pe vatra ta, carte în care Mă scriu demult, demult, și iată, mereu, carte deschisă mereu, în care Eu Mă scriu mereu, o, țara Mea cea de azi, iar tu apleacă-te ca să iei mângâierea aceasta și să tresalți la șoapta Mea, că vin de sus de la Tatăl și stau peste tine ocrotitor, iar dragostea Mea se face în tine cuvânt și îți hărăzesc înțelepciune din cer ca să pricepi tu taina ta și taina Mea, o, țara Mea cea de azi. Amin.

Binecuvintez iar și iar duhul și credința care vă adună lângă izvorul Meu în zile de sărbători, o, fiilor care veniți și iar veniți aici, spre bucuria Mea și a Tatălui și a toate puterile cerești. V-am hrănit credința cea binefăcătoare vouă și v-am povățuit-o, ca nu cumva să se ivească peste ea vreo rădăcină veninoasă și nimicitoare de viața cea din cer în voi. Am avut între cei ce Mi-au urmat multă vreme mersul Meu cu acest popor și izvor, și unii din ei s-au tras afară și s-au unit cu cei din lume, și din aceștia unii stau cumiți și nu lovesc înapoi și nu hulesc mersul Meu cel greu, chiar dacă ei au dat numai de greu după ce M-au părăsit, dar alții din ei nu tot așa au făcut, ci și-au mărit semeția și au găsit cu cale să-și zidească loruși cinstirea și să arunce înapoi dispreț și defăimare multă asupra poporului rămas sub cruce, și pe care Eu Mă sprijin în zilele cele de acum ale mersului Meu peste pământ. Peste tot pe unde merg unii din cei plecați din acest leagăn sfânt cu fii în el, peste tot aruncă ei duh de necredință și de venin asupra celor ce dau să Mă afle și să Mă iubească și să învețe dragostea de Dumnezeu și să nu Mă părăsească de pe cale, dar Eu, Domnul, hrănesc mereu duhul vostru și stau de veghe pentru voi ca să nu cădeți din leagănul Meu sfânt, ci să vă păstrați în el și în Mine ca să vă pot ține în viață și să nu cădeți iar spre păcat și spre moartea cea de la el, și apoi spre mânia cea pentru păcat. În duh de Bobotează vă învăluiesc mereu, și cu pecetea Duhului Sfânt vă însemnez credința inimii, că nu e frumos să cădeți din iubirea Mea, ci să rămâneți în ea vă voiesc Eu. O, rămâneți în iubirea Mea și credeți în ea, căci cel ce crede în Mine nu va muri niciodată, nu Mă va părăsi niciodată pentru alt dumnezeu și pentru altă bucurie, ci, din contra, va iubi frângerea inimii și va căuta prin acest mare dar să semene cu Mine, căci Eu sunt mereu, mereu îndurerat, mereu însuspinat, mereu sub cruce și ținut pe cruce de omul care nu voiește cu cruce, ci voiește numai Eu să stau pe ea, pentru ca să fie el liber, în voile lui, și nu-Mi pot da nimic cei ce dau să se împartă, chiar dacă ei nu cred că este așa și își zic că se poate și așa cu Dumnezeu, dar iată ce spun: una este să nu fi mers omul cu Mine și să fie liber de Dumnezeu, și alta este să fi stat lângă Mine omul și să Mă dea apoi de lângă el

pentru o viață care-i place lui și trupului lui, și iată, nu e tot la fel, și de aceea vin și vă iau în învățătura Mea și vă țin în ea, căci satana dă mereu să vă cearnă, iar voi știți aceasta, și trebuie să vegheați și să vă vegheați credința fiilor, și să găsiți în voi rod, și nici un duh străin să nu vă poată tăia din grădina Mea, din venirea Mea cea de azi pe pământ la voi.

Am coborât între voi cu suferință și prin suferință și am trecut prin ea și peste ea și am venit să vă hrănesc și să nu fiți fără de mângâiere, fără de hrană voi, căci Eu știu ce este nemângâierea. E în suferință Domnul, o, fiilor, căci unii Îmi sunt de ajutor pe pământ, iar alții Îmi aduc suferință. O, fiți dornici mereu și să vă fie dor, și dorul să vă îmbărbăteze puterea trupului și a sufletului și să pună jos toate piedicile cele vrăjmașe vouă și Mie, căci ochii care nu se văd se uită, se uită frații unii pe alții, Se uită și Dumnezeu de om când omul își călăuzește el viața, și ochii care nu se văd se uită și nu se mai doresc împreună pe calea Mea de venire, căci Eu aicea vin și pun masă frățască și stau la masă cu cei din cer și cu cei ce vin mânați de dor la izvor.

I-aș îmbrăca pe toți fiii români în veșmântul dorului, căci Eu sunt plin de dor și tot mereu Mi-e dor și Mi-e dor, și e suferință dorul, și vai omului fără de dor!

Fiți fiii dorului Meu și stați pe cale cu dorul, cu Domnul Cel plin de dor. Vă binecuvintez dorul, fiilor, și ochiul Meu cel plin de dor nu vă poate uita, și stau sub acest copac și Mă uit cu dor după voi.

Vă dau îngeri înapoi pe cale și vă dau dorul Meu, ca să rămânem nedespărțiți până la iarăși strângerea la masă aici la izvor, la Iordan, fiilor. Amin.

Și vă voi trimite vouă încă masa Mea de cuvânt, căci Ioan Botezătorul Meu intră cu Mine în carte pentru soborul lui între sfinți, și iar vă vom găti vouă cuvânt de dor.

Acum pace vouă vă spun Eu, Iisus Hristos, Cuvântul Tatălui Savaot! Amin, amin, amin.

6/19 ianuarie 2013